

Україна
Донецький окружний адміністративний суд

ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

02 червня 2017 р.

Справа №805/1275/17-а

приміщення суду за адресою: 84122, м.Слов'янськ, вул. Добровольського, 1

час прийняття постанови: 11 год. 25 хв.

Донецький окружний адміністративний суд у складі:
головуючого судді – Бабаш Г.П.,
при секретарі – Кочетові В.К.,
за участю
представника позивача – Сініциної А.О. (за довіреністю),
представника відповідача – Водолазського Ю.О. (директор),

роздивувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу за позовом Романенка Андрія Анатолійовича до Товариства з обмеженою відповідальністю “Краматорський комбінат дитячого харчування” про визнання дій щодо відмови у наданні відкритої публічної інформації неправомірними; зобов’язання надати протягом 5 робочих днів з дня набрання законної сили рішенням в даній справі відкриту публічну інформацію, –

В С Т А Н О В И В:

Романенко Андрій Анатолійович звернувся до Донецького окружного адміністративного суду з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю “Краматорський комбінат дитячого харчування” про визнання дій щодо відмови у наданні відкритої публічної інформації неправомірними; зобов’язання надати протягом 5 робочих днів з дня набрання законної сили рішенням в даній справі відкриту публічну інформацію.

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що 20.10.2016 року він надіслав до відповідача запит на інформацію, в якому просив надати публічну та відкриту за режимом доступу інформацію. Проте на вказаний запит позивач отримав лист-відмову №127 від 07.11.2016 року, обґрутований посиланням на те, що інформація з 1 по 5 пункт запиту є конфіденційною і не відноситься до інформації «про якість харчових продуктів». Позивач вважає такі твердження противправними та такими, що не узгоджуються з приписами Конституції України, Закону України «Про інформацію», Закону України «Про доступ до публічної інформації», оскільки до інформації з обмеженим доступом не можуть бути віднесені відомості про якість харчових продуктів. Також в обґрунтування своїх позовних вимог позивач посилається на суспільно-значимий інтерес до теми неналежного харчування дітей у м. Краматорську. Таким чином, вважає, що відповідачем неправомірно не надано запитувану позивачем інформацію.

Відповідач позовні вимоги не визнав, в матеріалах справи наявні письмові заперечення проти позову, які вмотивовані тим, що якщо юридична особа не є суб’єктом владних

*306*2846606*1*2*

повноважень, на неї не поширюються імперативні вимоги Закону України «Про доступ до публічної інформації» забезпечувати доступ до публічної інформації чи обґрунтовувати відмову у доступі. Вважає, що така юридична особа надає будь-яку інформацію за власним бажанням. Відповідач зазначає, що вимозі Закону України «Про доступ до публічної інформації» відповідає лише п. 6 запиту позивача, на який останньому надано запитувану інформацію. Позивачу також були надані сертифікати на використані дезінфікуючі та миючі засоби, запитувані у п. 5 надісланого запиту. Відповідач вказує на те, що інші запитувані позивачем дані не мають відношення до характеристики якості продуктів харчування. Зауважує, що позивачем штучно створено увагу навколо харчування дітей у школах м. Краматорська. Так, позивач є ініціатором створення робочої групи щодо оцінки якості харчування, ініціатором відкриття кримінального провадження за фактом неналежного шкільного харчування.

Представник позивача в судовому засіданні позовні вимоги підтримав, надав пояснення, аналогічні викладеним у позові, просив позов задоволити.

Представник відповідача в судовому засіданні проти задоволення позовних вимог заперечував з підстав їх необґрунтованості, просив відмовити в задоволенні позову у повному обсязі.

Розглянувши матеріали справи, всебічно і повно з'ясувавши фактичні обставини, на яких ґрунтуються позов та заперечення, оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд встановив наступне.

04.01.2016 року між Управлінням освіти Краматорської міської ради (Замовник) та Товариством з обмеженою відповідальністю «Краматорський комбінат дитячого харчування» (Учасник), за яким Учасник зобов'язується у 2016 році надати Замовнику послуги з організації гарячого харчування для учнів загальноосвітніх шкіл, для шкільних таборів, а Замовник – прийняти і оплатити такі послуги відповідно до цього договору. Найменування послуг – послуги їдалень (послуги з організації гарячого харчування для учнів загальноосвітніх шкіл, для шкільних таборів), код по ДК 016:2010-56.29.2. Розділом II даного договору передбачено, що Учасник повинен надати Замовнику послуги, якість яких відповідає умовам Методичних рекомендацій з організації харчування учнів у загальноосвітніх навчальних закладах, затверджених наказом Міністерства економіки України від 01.08.2006 року №265, та відповідати зразковому меню, розробленому Учасником і узгодженному з Замовником і санітарно-епідеміологічною службою міста Краматорська.

20.10.2016 року Романенком А.А. на адресу відповідача відповідно до ст.ст. 1, 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації», ст. 21 Закону України «Про інформацію» направлено запит на інформацію за №225-2016р. щодо інформації стосовно організації харчування у школах Краматорська за кошти місцевого бюджету:

1) відомості про кількість працівників столових по кожній школі, знеособлену інформацію про професійну кваліфікацію співробітників та проходження ними медичних оглядів;

2) інформацію про наявність холодильного обладнання окремо по кожній школі з детальним описом цього обладнання (марка холодильного обладнання, рік випуску, об'єм, робоча температура);

3) інформацію про фактичну кількість столового посуду по кожній зі шкіл, відомості про виробника посуду, наявність сертифікатів;

4) інформацію про фактичну кількість посуду для приготування їжі по кожній зі шкіл, відомості про виробника посуду, наявність сертифікатів;

5) інформацію про закупівлю дезінфікуючих та миючих засобів протягом 2015-2016 років (окремо по кожному року), а саме: перелік засобів, відомості про виробника та сертифікацію;

6) інформацію про якість продуктів харчування, які поставляються до шкільних їдалень, окремо по кожному продукту повідомити назву, торговельну марку, гатунок,

*306*2846606*1*2*

виробника, відомості про наявність необхідних сертифікатів та висновків.

07.11.2016 року відповідачем на запит позивача надано відповідь за №127, в якій позивачу вказано на те, що запитувана ним інформацію у пунктах 1-5 жодним чином не характеризує якість продуктів харчування і є штучно прив'язаною до п. 2 ч. 2 ст. 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації», з метою незаконного отримання інформації, яку Комбінат визначає як конфіденційну відповідно до ч. 1 ст. 7 Закону України «Про доступ до публічної інформації». Стосовно п. 6 запитуваної позивачем інформації останньому надано копії декларацій виробників або посвідчень про якість та копії упаковки як носіїв показників якості продуктів харчування, що поставлялись у школи міста у жовтні 2016 року.

Відносини, що виникають у сфері створення, збирання, одержання, зберігання, використання, поширення, охорони, захисту інформації, регулює Закон України «Про доступ до публічної інформації», Закону України «Про інформацію».

Згідно ст.1 Закону України "Про інформацію" (в редакції, чинній на момент виникнення спірних правовідносин), інформація - будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді.

Відповідно до ст.1 Закон України «Про доступ до публічної інформації», публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом. Публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Відповідно до п.2 ч.1 ст.5 Закону України "Про доступ до публічної інформації", доступ до інформації забезпечується шляхом надання інформації за **запитами на інформацію**.

Відповідно до ст. 12 Закону, суб'єктами відносин у **сфері доступу до публічної інформації** є:

- 1) запитувачі інформації - фізичні, юридичні особи, **об'єднання громадян без статусу юридичної особи**, крім суб'єктів владних повноважень;
- 2) розпорядники інформації - суб'єкти, визначені у статті 13 цього Закону;
- 3) структурний підрозділ або відповідальна особа з питань доступу до публічної інформації розпорядників інформації.

При цьому, за приписами ч. 1 статті 13, розпорядниками інформації для цілей цього Закону визнаються:

1) суб'єкти владних повноважень - органи державної влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, органи влади Автономної Республіки Крим, інші суб'єкти, що здійснюють владні управлінські функції відповідно до законодавства та рішення яких є обов'язковими для виконання;

2) юридичні особи, що фінансуються з державного, місцевих бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим, - стосовно інформації щодо використання бюджетних коштів;

3) особи, якщо вони виконують делеговані повноваження суб'єктів владних повноважень згідно із законом чи договором, включаючи надання освітніх, оздоровчих, соціальних або інших державних послуг, - стосовно інформації, пов'язаної з виконанням їхніх обов'язків;

4) суб'єкти господарювання, які займають домінуюче становище на ринку або наділені спеціальними чи виключними правами, або є природними монополіями, - стосовно інформації щодо умов постачання товарів, послуг та цін на них.

Відповідно до ч. 2 цієї статті до розпорядників інформації, зобов'язаних оприлюднювати та надавати за **запитами інформацію**, визначену в цій статті, у порядку, передбаченому цим Законом, прирівнюються суб'єкти господарювання, які володіють:

- 1) інформацією про стан довкілля;
- 2) інформацією про якість харчових продуктів і предметів побуту;

3) інформацією про аварії, катастрофи, небезпечні природні явища та інші надзвичайні події, що сталися або можуть статися і загрожують здоров'ю та безпеці громадян;

4) іншою інформацією, що становить суспільний інтерес (суспільно необхідною інформацією).

На розпорядників інформації, визначених у пунктах 2, 3, 4 частини першої та в частині другій цієї статті, вимоги цього Закону поширюються лише в частині оприлюднення та надання відповідної інформації за запитами (ч. 3 цієї статті).

Усі розпорядники інформації незалежно від нормативно-правового акта, на підставі якого вони діють, при вирішенні питань щодо доступу до інформації мають керуватися цим Законом (ст.13 Закону).

Згідно ч.1, 2, 4 ст. 19 Закону, запит на інформацію - це прохання особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться у його володінні.

Запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту.

Письмовий запит подається в довільній формі.

Частиною 5 цієї статті передбачено, що запит на інформацію має містити:

1) ім'я (найменування) запитувача, поштову адресу або адресу електронної пошти, а також номер засобу зв'язку, якщо такий є;

2) загальний опис інформації або вид, називу, реквізити чи зміст документа, щодо якого зроблено запит, якщо запитувачу це відомо;

3) підпис і дату за умови подання запиту в письмовій формі.

Відповідно до п. 44 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» небезпечний харчовий продукт - харчовий продукт, що є шкідливим для здоров'я та/або непридатним для споживання.

Під час встановлення небезпечності харчового продукту враховуються:

звичайні умови використання харчового продукту споживачем, кожна стадія його виробництва, переробки та обігу;

інформація, надана споживачеві, зокрема про маркування включно з інформацією про дату кінцевого продажу, та інша загальнодоступна споживачеві інформація про уникнення негативних для здоров'я наслідків, пов'язаних з харчовим продуктом чи категорією харчових продуктів.

Згідно п. 29 ч. 1 цієї статті інформація про харчовий продукт - інформація щодо властивостей харчового продукту, яка доводиться до споживача шляхом маркування, додавання до нього супровідного матеріалу, засобами електронної передачі даних або в будь-який інший спосіб, включаючи рекламу.

Обладнання та інвентар - устаткування, машини, кухонні прилади, кухонна техніка, столові прилади, інструменти та інші засоби, поверхні яких безпосередньо контактирують з харчовим продуктом під час його виробництва та обігу (п. 52 ч. 1 цієї статті).

Обіг - реалізація та/або зберігання харчових продуктів для цілей реалізації, включаючи пропонування до реалізації та/або іншої форми передачі, реалізації, розповсюдження або будь-яку іншу форму передачі незалежно від її здійснення на платній чи безоплатній основі. Дії, пов'язані з направленням на переробку (zmіну призначеного використання), вилучення та/або відкликання, та/або утилізацію харчових продуктів, не вважаються обігом (п. 51 ч. 1 ст. 1 даного Закону).

За пунктом 54 ч. 1 зазначеної статті Закону окрім показники якості харчового продукту - показники та/або властивості харчового продукту, що застосовуються для виконання одного або кількох завдань:

відокремлення традиційного харчового продукту від інших харчових продуктів;

встановлення вимог до продуктів для дитячого харчування, для харчових продуктів для спеціальних медичних цілей, а також для харчових продуктів, які є повною заміною звичайних харчових продуктів для контролю ваги;

*306*2846606*1*2*

інформування споживачів про властивості харчового продукту, в тому числі шляхом його маркування.

Як вже зазначалось судом, 20.10.2016 року позивач звернувся до відповідача із запитом щодо надання інформації стосовно організації харчування у школах Краматорська за кошти місцевого бюджету.

У своїй відповіді від 07.11.2016 року відповідач як на відмову в наданні частини запитуваної інформації послався на те, що запитувана інформація у пунктах 1-5 не характеризує якість продуктів харчування і не підпадає під дію п. 2 ч. 2 ст. 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації».

Відповідно до ч.1 ст.20 Закону України "Про інформацію", інформація за порядком доступу поділяється на відкриту інформацію та інформацію з обмеженим доступом.

Частиною 2 цієї статті встановлено, що будь-яка інформація є відкритою, крім тієї, що віднесена законом до інформації з обмеженим доступом.

Згідно ч. 1, п. 1 ч. 4 ст. 21 ст.20 Закону України "Про інформацію" інформацією з обмеженим доступом є конфіденційна, таємна та службова інформація.

До інформації з обмеженим доступом не можуть бути віднесені відомості про стан довкілля, якість харчових продуктів і предметів побуту.

Суд зазначає, що інформація, запитувана позивачем стосовно якості продуктів харчування, які поставляються до шкільних ідалень, миючих засобів та столового посуду була надана відповідачем.

Листом від 07.11.2016 року за №127 та від 03.05.2017 року №59 Романенку А.А. направлено копії декларацій виробників, або посвідчень про якість та копії упаковок як носії показників якості харчових продуктів, що поставлялись у школи у жовтні 2016 року, а також сертифікати відповідності. Відповідачем зазначено, що ці документи є носіями показників якості продуктів харчування, муючих засобів та столового посуду.

Представником позивача в судовому засіданні підтверджено отримання викладених документів та фактичне виконання відповідачем позовних вимог Романенка А.А. в зазначеній частині. Проте, в судовому засіданні представник позивача зауважив, що незважаючи на виконання вимоги відмовляється від позову в цій частині він не буде.

З огляду на викладене, суд вважає, що відповідачем надано витребувану Романенком А.А. у пункті 6 запиту від 20.10.2016 року інформацію.

Щодо надання запитуваної позивачем інформації стосовно холодильного обладнання по кожній школі, відповідач зазначає, що він не є розпорядником зазначененої інформації.

Згідно ч. 3 ст. 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації» розпорядник інформації, який не володіє запитуваною інформацією, але якому за статусом або характером діяльності відомо або має бути відомо, хто нею володіє, зобов'язаний направити цей запит належному розпоряднику з одночасним повідомленням про це запитувача. У такому разі відлік строку розгляду запиту на інформацію починається з дня отримання запиту належним розпорядником.

Враховуючи приписи зазначененої норми відповідач правомірно повідомив позивача про належного розпорядника інформації стосовно холодильного обладнання по кожній школі.

Водночас суд зауважує, що обставини ненаправлення відповідачем запиту Романенка А.А. від 20.10.2016 року до належного розпорядника інформації – Управління освіти як власника вказаного обладнання не є спірними в даній справі та не повинні досліджуватись судом при наданні правової оцінки спірним правовідносинам.

В своєму листі від 03.05.2017 року ТОВ «Краматорський комбінат дитячого харчування» повідомило Романенка А.А., що з приводу отримання інформації про обладнання йому необхідно звернутись до Управління освіти як власника обладнання.

Стосовно запитуваної позивачем інформації про кількість працівників столових по кожній школі, їх професійну кваліфікацію та проходження ними медичних оглядів Романенко А.А. як на підставу її надання посилається на те, що вказана інформація відповідно до приписів ст. 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації»

*306*2846606*1*2*

становить суспільний інтерес.

Так, з наданих до суду документів вбачається, що 06.09.2016 року Розпорядженням Голови Краматорської міської ради №93р розглянувши пропозицію Центру громадського контролю «Дій» про проведення оцінки харчування у школах міста, на виконання доручення апаратної наради міського голови від 09.08.2016 року №28 вирішено створити робочу групу з проведення оцінки якості харчування у загальноосвітніх закладах міста, якій доручено провести оцінку якості харчування в загальноосвітніх закладах міста та надати міському голові результати проведеної оцінки якості харчування, організувати проведення публічних обговорень з питань оцінки якості харчування в загальноосвітніх закладах міста.

Зазначеною робочою групою після проведених перевірок розроблено ряд організаційно-практичних заходів та пропозицій щодо удосконалення якості харчування у загальноосвітніх навчальних закладах.

При цьому суд зазначає, що координатором громадського об'єднання «Центр громадського контролю «Дій» та, відповідно, ініціатором створення вищезазначеної робочої групи є позивач – Романенко А.А.

Вказані обставини також підтвердженні низкою статей в мережі Інтернет, наданих позивачем разом із позовною заявою до суду, в яких відображені питання якості дитячого харчування у школах м. Краматорська, вчинені робочою групою заходи щодо проведення відповідних перевірок та наслідків їх проведення, використання бюджетних коштів, виділених за даним напрямом. Із зазначених статей вбачається ініціювання питання щодо проблеми якості харчування у школах міста Краматорська та участь у засіданнях робочої групи здійснювались безпосередньо позивачем – Романенком А.А.

28.10.2016 року до ЕРДР внесено запис про кримінальне провадження №42016051390000088 за фактом звернення координатора Центру громадського контролю «Дій» щодо порушення службовими особами ТОВ «Краматорський комбінат дитячого харчування» у школах міста за кошти місцевого бюджету.

Постановою про закриття кримінального провадження від 03.02.2017 року кримінальне провадження, внесене до ЕРЛР за №42016051390000088 від 28.10.2016 року за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ст. 364 ч. 1, 191 ч. 4 КК України закрито у зв'язку з відсутністю кримінального правопорушення.

З наведеного вбачається, що ініціатором звернення уваги органів місцевого самоврядування, правоохоронних органів до питання організації якості харчування в загальноосвітніх закладах м. Краматорська виступав сам Романенко А.А.

Вищезазначене дає підстави суду вважати, що суспільний інтерес, пов'язаний з якістю шкільного харчування у м. Краматорську, викликаний ініціативою позивача як координатором громадського об'єднання, що ставить під сумнів його об'єктивність, та, відповідно, наявність підстав для надання Романеску А.А. запитуваної інформації.

Відповідно до частини 3 статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: 1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; 2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; 3) обґрутовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); 4) безсторонньо (неупереджено); 5) добросовісно; 6) розсудливо; 7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації; 8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); 9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; 10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Згідно з частиною 2 статті 19 Конституції України органи державної влади й органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією і законами України.

*306*2846606*1*2*

У відповідності до ст.ст. 71, 86 КАС України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтуються на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні.

Розглянувши подані документи, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд приходить до висновку, що позовні вимоги Романенка А.А. не підлягають задоволенню.

У відповідності до положень ч.1 ст. 94 Кодексу адміністративного судочинства судові витрати не підлягають стягненню.

Керуючись ст.ст. 2-14, 17, 18, 24, 71, 86, 94, 121, 122, 158-163, 167, 185-186, 254 Кодексу адміністративного судочинства України, суд, -

ПОСТАНОВИВ:

В задоволенні адміністративного позову Романенка Андрія Анатолійовича до Товариства з обмеженою відповідальністю "Краматорський комбінат дитячого харчування" про визнання дій щодо відмови у наданні відкритої публічної інформації неправомірними; зобов'язання надати протягом 5 робочих днів з дня набрання законної сили рішенням в даній справі відкриту публічну інформацію, - відмовити.

Постанова прийнята у нарадчій кімнаті, її вступну та резолютивну частини проголошено у судовому засіданні 02.06.2017 року.

Повний текст постанови виготовлений та підписаний 07.06.2017 року.

Постанова може бути оскаржена в апеляційному порядку до Донецького апеляційного адміністративного суду через Донецький окружний адміністративний суд шляхом подачі в 10-денний строк з дня проголошення постанови апеляційної скарги. У разі застосування судом частини третьої ст.160 КАС України, а також прийняття постанови у письмовому провадженні, апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови. Копія апеляційної скарги одночасно надсилається особою, яка її подає, до суду апеляційної інстанції.

Постанова набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги. У випадку подання апеляційної скарги постанова, якщо її не скасовано, набирає законної сили після закінчення апеляційного розгляду справи.

Суддя

Бабаш Г.П.

